U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Jana Passera a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **Ing. R. S., MBA**, proti odpůrci: **Státní volební komise,** se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, o volební stížnosti,

takto:

I. Návrh **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

V podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 8. 6. 2010 navrhovatel poukázal na skutečnost, že dne 27. 5. 2010 byl eskortován Vězeňskou službou ČR do Vazební věznice Olomouc z důvodu soudního jednání, přičemž do Vazební věznice Brno se vrátil až 1. 6. 2010, čímž mu bylo znemožněno zúčastnit se voleb.

Nejvyšší správní soud neshledal podání v této podobě věcně projednatelným jako volební stížnost. Usnesením ze dne 8. 6. 2010, č. j. Vol 16/2010 - 3, proto vyzval navrhovatele k odstranění vad podání [§ 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“)]. V rámci usnesení mj. přesně uvedl, že navrhovatel musí označit, jakého rozhodnutí se domáhá, označit kandidáta zvoleného ve volebním okrsku, v němž byla navrhovatel zapsán do stálého seznamu voličů, a jehož volbu případně napadá, a konečně tvrdit konkrétní skutečnosti, z nichž vyplývá porušení volebního zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek hlasování, voleb či volby kandidáta, proti jehož volbě navrhovatel brojí. Současně Nejvyšší správní soud poučil navrhovatele, že pokud nebudou vady podání odstraněny ve stanovené lhůtě tří dnů od doručení výzvy, nebude pro tento nedostatek možno v řízení pokračovat a soud podání odmítne.

Shora uvedené usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 10. 6. 2010. Navrhovatel na ně nijak nereagoval, vady podání ve stanovené lhůtě ani později neodstranil.

Podle ustanovení § 87 odst. 1 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon"), mj. platí, že podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen, a každá politická strana, politické hnutí nebo koalice, jejíž kandidátní listina ve volebním kraji byla pro volby do Poslanecké sněmovny zaregistrována. Návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb Státní volební komisí. Návrh na neplatnost volby kandidáta může dle odst. 5 cit. ustanovení podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta.

Z citované zákonné úpravy je dostatečně zřejmé, že navrhovatel v prvé řadě musí svůj návrh dostatečně konkrétně vymezit. Aby se tedy soud mohl návrhem vůbec zabývat, musí navrhovatel v návrhu označit zvoleného kandidáta, jehož volbu napadá, případně vyložit, v čem spatřuje důvody pro vyslovení neplatnosti hlasování, a také uvést konkrétní okolnosti, v nichž spatřuje protizákonnost, jakož i vztah mezi těmito okolnostmi a výsledkem voleb. O tom byl ostatně navrhovatel soudem dostatečně poučen.

V daném případě nicméně navrhovatel ve svém podání ani na výzvu soudu neuvedl, čeho se vlastně domáhá. Nejvyšší správní soud, který nemohl z uvedeného důvodu v řízení pokračovat, proto shora uvedené podání odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve volebních věcech žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. června 2010

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu